



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## Universitätsbibliothek Paderborn

### Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Secvnda, Qva Continentvr Socratis Scolastici  
Constantinopolitani lib. 7. Theodoriti Cyrensis episcopi lib. 5

**Christopherson, John**

**[Köln], 1569**

De sancto Aphraate monacho. Capvt XXIII.

**urn:nbn:de:hbz:466:1-12704**

minis pascebant. Non enim more eorum, qui Babylone olim captiui tenebantur, organa suspenderunt, sed conditorum & patronum suum in omni loco dominationis eius hymnis celebrarunt. Cæterum ne isto quidem in loco conuentum piorum pastorum Christum dominum diuinis laudibus efferentium agi hostis ille passus est.

Proinde duo illi pastores admirabiles, diuinis ouibus velut in gymnasium bellicum coactis, spirituales herbas eis demonstrant. Atque Diodorus, vir sapientissimus fortissimusque, tanquam fluuius limpidus & ingens, tum suorum animos fortitudinis riuulis irrigauit, tum aduersariorum blasphemias synceræ doctrinæ vndis penitus obruit. Qui vt generis splendorem pro nihilo putauit: sic ærumnas pro fidei defensione lubens perpeffus est. Flavianus autem optimus vir, & si ex patritiis ortus, tamen solam pietatem nobilitatis loco numerauit: & tanquam palestræ magister magnum Diodorum, velut athletam in omni certaminis genere exercitatissimum perunxit. Nam id temporis quanquam ipse in conuentibus ecclesiasticis minimè cōcionatus est, illis tamen, qui illud munus obibant, magnâ copiam argumentorum & sententiarum è sacris literis petitarum suppeditauit. Atque vt illi arcus contra Arrianam blasphemiam tendebant, ita hic ex mente tanq̄ ex pharetra tela eis subministrabat. Quinetiam hæreticorum retia priuatim & publicè disputando, facile dirupit, & argumenta ab illis proposita aranearum telis similia esse demonstrauit. Istitis duobus se in prælio socium præbuit Aphraates, cuius vitam in historia nostra, quæ inscribitur Philotheus, conscripsimus. Nam salutem ouium suæ ipsius tranquillitati anteponebat, gurgultio, in quo vitam monasticam excoluerat, relicto, labores pasceudi gregis dominici sibi imposuit. At licet superuacaneum putem hoc loco commemorare, quantas virtutis opes collegerit, præsertim cū in alio opere illud ipsum literis consignarim, vnâ tamen rem ab eo gestam, huic peraccommodatam historiæ percensēbo.

*De sancto Aphraate monacho.*

CAPVT XXIIII.

NN 4 Orontes

THEODOR. HISTOR.

**O**ntes fluuius palatium à Septentrionibus præterflu-  
it. A meridie autem amplissima duarum contignatio-  
num porticus, turres vtrique habens excelsas, in ipso  
urbis muro ædificata est. Inter palatium & fluuium est via  
publica, quæ eos, qui per portas suas ex vrbe egrediuntur,  
excipit, rectaque ad agros suburbanos ducit. Hac forte trá-  
fiens diuinus ille Aphraates, se ad bellicum gymnasiũ, quo  
sanctis omnibus conuenientem curationem adhiberet, cõ-  
tulit. Hunc imperator, oculis de sublimi ex porticu regia  
deiectis, vidit pallio vili ac sordido indutum, & cito gra-  
du, licet confectum penè ætate, incedentem. Ac cum qui-  
dam dixisset, hic est ille Aphraates, ex cuius nutu pendet ci-  
uitas vniuersa, ibi tum imperator, cedo, inquit, quo te con-  
feras? Ille tum sapienter sanè & appositè, pro tuo, inquit,  
regno precaturus. Tum imperator, at domi, inquit, tibi  
manendum est, & intra cellam, vti lex monastica postulat,  
orandum. Cui diuinus ille vir, præclare admodum, inquit,  
dicas, o imperator: istud sane mihi faciendum est, & hæc-  
tenus feci, dum oues seruatoris pace fruerentur. Verùm quo-  
niam iam magnopere conturbantur, & multum illis impen-  
det periculi, necesse est omnes vias persequi, non modò ne  
à feris capiantur, sed etiam vt conseruentur incolumes.  
Nam dicito mihi, quæso, o Imperator, Si filia alicuius es, &  
& sederem in conclau, vti ædes curarem, atque deinde cer-  
nerem flammam in eas incidisse, ædesque paternas iam con-  
flagrare, dicito mihi, inquam, quid me facere oporteret: in-  
tùsne manere, & ædes incensas negligere, expectareque  
donec flammæ impetus longius peruaderet, an relicto con-  
clau sursum deorsumque curitare, & aquam afferre, qua  
flammam extinguerem? Hoc certè te responsurum cõstat.  
Nam hæc sunt partes filia prudentis & prouida. Atque hoc  
ipsum nos agimus o imperator. Etenim cum tu iam in pa-  
tris nostri ædes flammam inieceris, nos circuncursitamus,  
quò eam maturè possimus extinguere. Quæ cum locutus  
esset Aphraates, imperator ei interminatus, conticuit.  
Verùm vnus ex eius cubiculariis grauiore contra hominè  
diuinum iactauit minas, & propterea talem plagam acce-  
pit. Forte ei cura balnei commissa fuit, qui simul vt Aphra-  
atem verbis contumeliosis infectatus fuerat, ad balneum  
imperator

imperiatori parandum se contulit. Cumque ingressus esset, repente de potestate mentis deturbatus, in aquam calidissimam minimeque temperatam se precipitavit, illicoque obiit mortem. Imperator autem sedens, illum expectat, uti indicet, quando in balneum intrandum sit. Vbi verò multum temporis præterierat, alios mittit, qui moræ causam ei significent. Hi ingressi in balneum, cum omnia intus loca oculis lustrassent, tandem offendunt hominem in aqua feruente minimeque temperata mortuum, corpusque eius ardore dissolutum. Qua re imperatori nunciata, didicere omnes quantum ponderis Aphraatis haberet oratio. Attamen de impia sua doctrina minimè desisterunt, sed more Pharaonis cor suum indurarunt: ipseque ille imperator, quamuis cognito sancti viri miraculo obstupesceret, non tamen eius furor contra pietatem incitatus confedit.

*De sancto Iuliano, & Antonio magno.*

*Caput. XXV.*

**E**odem tempore ille famæ celebritate insignis Iulianus, cuius supra mentionem feci, & relinquere solitudinem, & Antiochiam venire coactus est. Nam cum Ariani, educati mendaciis, & ad calumnias contexendas valde parati, magnum illum virum suæ sectæ fauere constanter affirmarent, tria veritatis luminaria, Flavianus, Diodorus, & Aphraates, Acacium strenuum virtutis athletam, qui postea ecclesiam Berœensem valde sapienter gubernabat, Mittunt ad Iulianum, virum omni genere laudis præstantem, oratum, uti in infinitam hominum multitudinem misericordem se præbeat, aduersariorum de se confictum mendacium coarguat, doctrinam denique veritatis confirmet. Huius quidem miracula, quæ tum abeundo, tum reuertendo, tum denique in amplissima illa vrbe edidit, sunt à nobis in historia nostra, quæ Philotheos dicitur, literarum monumentis mandata: quam historiam, qui has res accuratè cognoscere desiderant, poterunt pro arbitratu perlegere. Quòd autem totam ciuitatis multitudinem ad conuentus nobiscum agendos conciliarit, neminè arbitrari in dubium vocaturum, si modo humanam naturam

NN 5 diligen-